

Per 1015/1998

10021958, 3

COBISS

ORSKA
JICA
EV SVETE GORE

BOŠIČNA KNJIŽNICA

Leto IV.
dec. 1998
Št. 3

Skalniške zvezde,
prijazne in močne,
globljega zame nikjer ni neba.

Te zvezde so vedno
luči svetonočne -
na Gori je večni božič doma.

V ta Betlehem svetli
poromajte z mano,
toplo pregrnimo zibeli srca,
saj Dete nebeško je nam darovano
in Mati njegova ljubezen brez dna.

Toplo pregrnimo zibeli srca!

s. Krista Povirk

In Beseda je meso postala

Dragi prijatelji!

Smo v dneh, ko se nam je rodil Bog. Posvetil je našo umrljivo naravo s tem, ko jo je sam privzel. Kako čudovita je ta zamenjava - Bog se za nas poda v slabotno človeškost, nam pa s tem podeli neizrekljivo dostojanstvo. Ko Bog postane človek, smo tudi materialno narejeni po Božji podobi. V vidnem Odrešeniku se je razodel nevidni Bog, da bi v nas razvnel ljubezen do tega, kar nobeno oko ni videlo. A ta trenutek velike slave ni ostal omejen samo na tiste daljne čase pred dva tisoč leti. Kristus se rojeva za nas tu in zdaj. Kako bi to lahko zanikali potem, ko smo prebili prelep in skrivnosten večer v družinskem krogu, med pesmijo in molitvijo. Tega ne more zanikati niti marsikateri "ateist" - kar poglejmo, koliko jih božič počasti s slavnostnim kosilom, darili, jelko. Koliko takih, ki se imajo

za neverne, se zgrinja v cerkve gledat jaslice. Kristus je tu! In ne le na božič, ampak vsak dan. Rodi se s težko pričakovanim otrokom, rodi se z novim prijateljstvom, rodi se v poglobljeni molitvi. Vsak dan moramo znati poiskati tega Kristusa, se ustaviti, pristopiti k njegovim jaslim in ga počastiti. Kot modri z Vzhoda smo poklicani, da opazujemo znamenja, iščemo Jezusa in ga oznanjamo. Mi smo angeli, ki poslej vsako leto ob božiču in ves čas oznanjamo Glorijo. Ko Kristusa dajemo drugim, pride še bolj k nam. Pride kot otrok in nam spet da malo tiste pristne otroškosti, ki smo jo izgubili v vsakdanji bitki hiperbolične odgovornosti. Podari nam mir - mnogim le čustvenega, nekaterim tudi bivanjskega. V našem vsakdanjem boju za oblast in moč nam je, nebogljen otrok, zgled in prisposodba skromnosti in uboštva. Jezusa so pričakovali kot kralja, prišel je kot dojenček. Bil je tako močan, da se ni bal nemoči; tako čist, da se ni bal, da bi se med nami umazal. Bog je postal človek, da bi mi postali Božji. Sv. Frančišek je hotel popolnoma občutiti, kako je bilo tiste noči detetu, "kako reven in ubog je hotel biti zavoljo nas." Zato je leta 1223 postavil v Greccu v Italiji prve

jaslice. V skromni votlini, ki so jo pripravili čim bolj podobno betlehemske votlini, so imeli mašo. Zbrali so se mnogi ljudje. Pravijo, da se je Frančišku med mašo v rokah prikazalo Dete. Zgledujmo se po njem, saj Jezus vstopa le v preprosta, skromna, na široko odprta srca: *Toplo pregnimo zibeli srca!* ste prebrali v

uvodni pesmi.

V počastitev tega velikega praznika je izšla tudi nova številka *Svetogorske Kraljice*. Ker pa se zavedamo, da jo boste v roke dobili najbrž še sredi posta, se nismo osredotočili le na božič. Preberite si *Sporočilo Svetogorske Kraljice*, o tem, kar se na Sveti Gori dogaja, boste izvedeli iz prispevkov v rubriki *Poročila*, pa tudi ob koncu revije iz *pregleda obiskov*. Verjetno vas zanima, kdo je najzvestejši organist Svete Gore - preberite si pogovor z njim. Vaše prispevke objavljamo v rubriki *Prejeli smo*, da pa bi dobili še kakega več, smo razpisali *Natečaj*. Seveda ne manjkajo tudi *Vaše prošnje, zahvale in darovi*, na koncu pa je še nekaj *obvestil*.

Naj mir in blagoslov Božjega deteta
počiva nad vami;
naj prinese v vaše domove toplino,
v vaša srca upanje,
v vaše odnose ljubezen,
v vaše novo leto obilo veselja, sreče
in uspeha.

Po priprošnji Marije, ki je Božje dete sprejela in ga ljubila, in našega blaženega očeta Frančiška, ki je zvesto hodil po njegovih stopinjah, naj vesela skrivnost božične noči v vas požene korenine in obrodi obilo sadu.

Urednik

Sporočilo Svetogorske Kraljice

Opažamo, da je Marija pri nekaterih kristjanih kar nekako "izpadla" iz njihovega življenja. Pogosto se to pokaže tudi tako, da so ti ljudje vse manj naklonjeni materinstvu, otrokom in družini, skratka življenju. Namesto Marije pa se pojavi ideal uspešne in v posvetnost zagledane ženske, ki je usmerjena v pridobitništvo in ni naklonjena življenju. S strahom zapažamo, da se je to gledanje tako na žensko kot na življenje zaraslo v tkivo našega naroda. In vsi vemo, da tako izkrivljeno življenje vodi v smrt naroda.

Svoboden je lahko samo tisti človek, ki se čuti v sebi sprejet in ljubljen. Marija je bila svobodna in je tudi svobodno sprejela Božji predlog, da postane mati Boga. Vpeljala je Jezusa v svet, ga vzgajala in pri tem tiho odkrivala njegovo Božjo naravo. Njena vera napreduje z Jezusovim postopnim razodevanjem vse do svatbe v Kani. Od oznanjenja pa do križa sprejema in izpoljuje vse, kar Bog od nje pričakuje.

Danes pa je materinstvo za mnoge ovira in zapravljanje dragocene energije ter časa. Kljub temu pa pod pepelom te miselnosti še tli živi ogenj naravnega materinskega življenja in prihaja na dan vsem oviram navkljub. Še je mati tista, ki obuja življenje, ko

se razdaja in živi za druge. S tem ustvarja dom, družino, prostor ljubezni in svobode. Kako lepo je priti domov, če veš, da te čaka mati! Za tako materinstvo in naklonjenost življenju pa je potrebna svoboda, ki gre preko pomislekov in čustev; potrebna je zmožnost odpovedi samemu sebi in zmožnost kultivirati spolnost.

Ko Jezus odide v nebesa, ostane Marija pri apostolih. Z njimi je deležna binškoštnega čudeža in življenja prve Cerkve. Tako sodeluje tudi pri "rojevanju" njenih novih članov. Jezus jo je pod križem imenoval našo mater. To duhovno materinstvo je podeljeno vsem, ki smo rojeni iz vode in Duha. Po njem smo povezani ne le v skupnost, ampak v družino.

če torej hočemo prenoviti našega naroda, če nočemo izumreti, potem naj se mladi zgledujejo po Mariji, vsi pa se moramo k njej zatekati v molitvi (zlasti sedaj, ko se pripravljamo na Sinodo). Naši dedje so imenovali Marijo *naša Kraljica*. Nikoli v zgodovini nismo imeli kraljice, imeli pa smo Marijo kot Mater in Kraljico. In ker smo imeli tako Mater in Kraljico, smo preživeli. Nebeški Oče, bodi zahvaljen!

p. Pashal Gorjup

Poročila

Redovna preobleka na Sveti Gori

Po preteku postulata v samostanu v Ljubljani v Šiški in potem, ko so Jernej Kurinčič, Luka Mavrič in Bogdan Rus v navzočnosti samostanske družine na Sveti Gori izjavili, *da prostovoljno in premišljeno vstopajo v frančiškanski red, da poznajo glavne obveznosti redovnega življenja in jih nameravajo zvesto izpolnjevati...*, sta bila Jernej in Bogdan 14. avgusta, Luka pa 12. oktobra 1998 preoblečena v redovno obleko v samostanski kapeli. Obred preobleke Jerneja in Bogdana je ob navzočnosti družine, staršev in prijateljev vodil provincialni minister p. Stane Zore, Lukovo preobleko pa provincialni vikar p. Pavle Jakop.

Po krajšem nagovoru sta tako provincialni minister kot vikar zaželela novincem vso srečo in ju sprejela v svetogorsko bratstvo, da bodo z nami eno srce in ena duša.

Nato pa je z molitvijo takole prosil za novince:

*O Bog, delivec svetega poklica,
usliši prošnje teh svojih služabnikov,
ki se hočeta pridružiti naši družini.*

*Na priprošnjo in po zasluženju
brezmadežne device Marije
in serafskega očeta Frančiška jim
podeli,*

da se naučita:

*čisto in pogosto spovedovati se
grehov,
goreče moliti, pošteno živeti,
ponižno ubogati,
ohraniti srčno in telesno čistost,
ljubiti najsvetejše uboštvo in
brepeneti po najvišji popolnosti.
Po Kristusu našem Gospodu.*

Po blagoslovu sta novince izročila magistru, ki jima je nadel obleko preizkušnje v redu manjših bratov, rekoč, da predstavlja križ in znamenje njune tesnejše predanosti Kristusovi službi.

Prvo prošnjo novincev, *Dajte nam obleko preizkušnje*, je svetogorska redovna skupnost že izpolnila. Drugo, odgovornejšo, *In naju učite boditi za Kristusom, po zgledu sv. Frančiška*, pa se bomo trudili izpolniti z Božjo pomočjo in priprošnjo sv. Frančiška.

Bernard Goličnik
magister novincev

Pod varstvom Svetogorske Kraljice Proslava v Doberdobu ob 240-letnici posvetitve cerkve

Skoraj ni Slovenca, ki ne bi poznal imena Doberdob. Starejši vedo, da so se v okolici tega kraja bile strašne bitke v prvi svetovni vojni, tisti, ki ljubijo petje, pa poznajo pesem Oj Doberdob, slovenskih fantov grob. To je prijetna vasica prav na obronku goriškega Krasa, pod njo se že začne raztezati Furlanska nižina.

Ta slovenska župnija je doživela 8. maja 1998 svojevrstno slovesnost. Pred 240 leti je tedanji goriški škof Karel Mihael grof Attems posvetil tedanjo podružnično cerkev, ki je danes ni več, ker je bila porušena v

prvi svetovni vojni. Zato so se župljani tega dogodka spomnili s prisrčno prireditvijo. Najprej so prebrali poročilo o kanonični vizitaciji. (Izjemno zanimivo poročilo objavljamo v rubriki *Iz zgodovine Svete Gore*). Od te cerkve so ostali samo nekateri predmeti. Lepa sta dva kamnita angela na glavnem oltarju, procesijski križ iz 16. stoletja, ki je svojčas služil tudi pri procesijah v Štivanu, dve postaji križevega pota - oljni sliki slikarja Clemente del Neria - in lep kropilnik, ki je v rabi še danes in je verjetno delo domačega

kamnoseka iz prejšnjih stoletij. In to je vse. Prav zato, ker so bili uničeni mnogi dragoceni predmeti in dokumenti, so takšne slovesnosti še posebej dobrodošle, saj nas opominjajo na našo krajevno zgodovino in nas spodbujajo, da je ne pozabimo.

Ob tej prisrčni slovesnosti smo blagoslovili novi ciborij in cerkveni prapor, ki so ga darovale naše žene. Na eni strani je slika sv. Ane z napisom *Sv. Ana, prosí za nas!* Na drugi strani je naslikan naš Doberdob, nad njim pa kraljuje svetogorska Marija. Na vrhu prapora je napis *Kraljica svetogorska, prosí za nas!* Slika je svojsten spomin našim naslednikom, kakšna je videti naša vas danes, in seveda opomin, da svoj slovenski dom in rod zaupamo varstvu Nje, ki v daljavi bdi nad našim Krasom in našo vasjo.

Naj Kraljica svetogorska še naprej bdi nad vsemi, ki se ji priporočajo in se k njej zatekajo, ter tako ostane naša domača prisrčna božja pot.

Ambrož Kodelja

Razstava Evgena Guština na Sveti Gori

V soboto, 3. oktobra, je bilo v Frančiškovi dvorani frančiškanskega samostana na Sveti Gori odprtje razstave slikarja in kiparja Evgena Guština. Odprtje je obogatila vokalna skupina *Prima vista* z Jesenic, ki je

izvedla nekatera dela renesančnih skladateljev.

Slikar Evgen Guštin se je rodil pred sedemdesetimi leti v Velikem Repnu, občina Repentabor (sedaj je to ozemlje v Italiji), že 50 let pa živi na

in nadškofa Frančiška Borghie Sedeja. Avtorjeva želja je, da bi kip slednjega odlili in ga postavili v Novi Gorici (Sedejeva ulica), v Cerknem v parku pred cerkvijo, na Škofijski gimnaziji v Vipavi in na Sveti Gori, saj je nadškof tu pokopan.

V vitrinah pa je na ogled priložnostna razstava *Pisana beseda o sv. Frančišku*. Razstavo je pripravil Branko Lušina. Sv. Frančiška smo se spomnili, ker je 4. oktober njegov god (umrl je 1226. v Asissiju), pa tudi sam razstaveni prostor je poimenovan po njem.

Razstava je bila na ogled do 30. oktobra.

Gorenjskem, v Breznici pri Žirovnici. S svojimi deli se vedno znova vrača v rojstni Repen in na Kras, med kamnite zidove kraških hiš. Razstavljeni cikl s slik je postavil v značilnem kraškem pejzažu.

Slikar je samouk, likovno izobrazbo je pridobil pri slikarju Jaki Torkarju in kiparju Mirsadu Begiču. Je član likovnega kluba Dolik z Jesenic. Razstavlja doma in v zamejstvu, za njim je 16 samostojnih razstav in mnogo skupinskih. Evgen je tudi kipar. Na seznamu njegovih javnih plastik je Jakob Aljaž, nadškof Anton Volk, matematik vitez Franc Močnik, misijonar Janez Janež in drugi - vseh plastik je osemnajst. Na Sveti Gori razstavlja nova kipa škofa dr. Mahnič

Branko Lušina, Nova Gorica

Frančiškova molitev

Molitev pred križanim pri sv. Damjanu

*O vzvišeni in veličastni Bog,
razsvetli temine mojega srca.
Daj mi pravo vero, trdno upanje,
popolno ljubezen,
razumnost in spoznanje,
da se bom držal tvojih zapovedi.
Amen*

Ko premišlujem o glasbi, vse vidim in slišim

Pogovor z organistom Rudolfom Rudežem

Malo pogostejši obiskovalci Svete Gore so se spoznali tudi že z Rudijem - pri nobeni maši ne manjka, vedno rad malce pokramlja in se pošali. Pogosto nas med mašo razveseljuje s svojim igranjem, najlepše pa je, če ga kdaj popoldne ujamete, ko improvizira. Mili zvoki izpod njegovih prstov vam bodo cerkev naredili drugačno, bolj praznično. Nekateri vedo, da je rešil svetogorske orgle in še mnogo drugega zanimivega storil. Ker rad in živabno pripoveduje, smo ga poprosili, če kaj pove tudi za Svetogorsko Kraljico.

Od kod ste doma? Kako je Vaša družina vplivala na Vaš poklic?

Nekje sem v šaljivem tonu zapisal (bogve kje so končali tisti listi), da jih je dosti, ki se zanimajo za mojo pot do poklica. Moj poklic je "podedovan"; moj oče je mislil biti frančiškan, a je imel samo sestro. Ta se ni poročila, šla je k nekemu župniku za kuharico in ker ni imel kdo skrbeti za starše, je moral ostati doma. Tako sva potem šla dva iz naše družine v samostan, jaz in starejša sestra, ki šla je k uršulinkam. Zato pravim, da je moj poklic podedovan.

Rekel sem si: grem v samostan, v Italijo, italijansko pa ne bom molil. Tako smo sovražili Italijane, ki so nas hoteli potujčiti. Zato sem tudi ušel v Jugoslavijo, na Hrvaško, in tam šel v samostan.

Koliko stari ste šli v samostan?

Šestnajst let in pol - januarja sem rojen, septembra sem šel - nisem imel še sedemnajst let. Ko se je začela vojna, sem bil nastavljen v Jasko, ki je bila takrat še pod slovensko provinco, in bil tam štiri leta, nato pa sem prišel domov.

In kako je bilo na Hrvaškem - drug jezik, druga kultura?

Začetek je bil težak. A nisem imel nobenega stika s Slovenijo in te okoliščine so me prisilile, da sem se navadil. Kar hitro. Poleg tega so bili v predelu Hrvaške, kjer sem bil, dolgo slovenski samostani Trsat, Karlovac, Jaska, Samobor in Klanjec. Šele leta 1900 se je to območje reformiralo in je nastala provinca Hrvaška. Takrat smo torej izgubili teh pet samostanov, dobili pa smo samostane na štajerskem, Maribor, Sveto Trojico in Nazarje. (Prva dva sta bila iz tirolske province.) To so

bile velike spremembe, veliko je bilo novega in redovni duh je zelo oslabil.

In kako ste se potem znašli na Sveti Gori?

Na Sveti Gori so bili vse do sedeminštiridesetega leta italijanski frančiškani. Šele takrat je bila Primorska priključena k Jugoslaviji, prej je bila pod zavezniško upravo. Mene so na Sveto Goro nastavili prav Italijani. Imel sem dopust, saj prej sploh nisem mogel priti domov - Italijani bi me takoj vpoklicali v vojsko. Bil sem šestnajst let na Hrvaškem, potem ko sem devetindvajsetega leta ušel v Jugoslavijo. Ves čas nisem mogel domov! Tedaj pa sem dobil mesec dni dopusta. Doma sem pomagal bratu, saj je bil oče v internaciji v Nemčiji in se še ni vrnil. Ko sem šel v Gorico, sem jim rekel, da ostanem, če me potrebujejo, drugače pa se vrnem. Ker so bile takšne razmere, meja in sploh, sem sklenil ostati. In so me vzeli. Štiri, pet mesecev sem bil na Kostanjevici, potem pa so me Italijani dali na Sveto Goro. In potem sem bil stalno, od leta 1945 - ravno zdaj je bilo triinpetdeset let - tu.

Kako pa je bilo takrat, ko ste obranili orgle?

Zdavnaj so me že prosili, da bi opisal, kako sem ohranil orgle. A nisem hotel, dokler so bili vsi patri še živi, ker mi je bilo nerodno.

Zakaj nerodno?

Patri so bili italijanski. No, takrat je bil samostan izpraznjen, vse je zasedla vojska. Ko se je izvedelo za priključitev, so se patri v obednici pogovarjali, govorili so v svojem dialektu in so mislili, da jih ne razumem. Takoj ko sem slišal, da bodo odnesli orgle, sem šel k p. Otonu, poznejšemu predstojniku, in sva se posvetovala, kaj napraviti. Orgle so svetogorske! V Solkanu so partizani že prevzeli oblast, imeli svoje odbore - seveda ilegalno, saj je bila uradno oblast še zavezniška. Dogovorili smo se, naj gre sin bivše gostilničarke na Sveti Gori na naš odbor in naj pove, kaj se bo zgodilo, in naj preprečijo, če morejo. In resnično je bilo tako! Nekaj dni prej, zdi se mi, da sedmega februarja, ko so Italijani že najeli tovornjak in orgle nakladali nanj, se je zbral cel Solkan - še g. Zadnik, kaplan, je bil tam. Zakričali so: "To je svetogorsko, mora ostati tukaj!" Pater, ki je najel tovornjak, pa je ves prestrašen tekkel na Sveto Goro in rekel: "Bežimo hitro, drugače nas bodo še pobili, ti ščavi." In tako so bile orgle rešene. Solkanci pa so bili pametni; rekli so: "Sedaj smo jih že rešili, a Italijani lahko pridejo s policijo, da bi jih na silo odpeljali." Orgle so razporedili po raznih hišah, da nihče ni vedel zanje, samo oni.

Kako pa ste jih spet spravili na Sveto Goro?

S tovarnjakom. Kmalu smo dobili dopis iz Rima, da dva samostana, Sveta Gora in Kostanjevica, ki so ju upravljali italijanski patri, pripadeta naši provinci, da ju morajo pustiti. In samo s tem dokumentom sem dobil orgle.

Orgle so gotovo Vaša velika ljubezen. Kako se je začelo?

se začel sam učiti. Tako je potem lahko vodil pevski zbor. Po vojni, ko sem bil sicer še majhen, sem bil pri vseh pevskih vajah. Tako sem slišal veliko pesmi in so se mi usedle v uho. Dobil sem veselje do glasbe. V glasbeno šolo pa nisem mogel hoditi. Bil sem nasploh tak otrok, da se nisem mogel lotiti nobenega dela. Za študij nisem imel prilike. Ko sem kje slišal

Veste, saj ne znam prav veliko. Moj oče - očitno sem tudi jaz bolj njegove sorte - se je lotil prav vsega. Strigel je, bil je za brivca. Celu knjige je vezal doma. Bil je tudi cerkveni pevec, a ni bilo nobenega organista. Kupil je majhen harmonij in učno knjigo ter

kako glasbo - včasih so pri nas priredili ples in je prišla "plehmuska" - sem jo poslušal, ko pa sem prišel domov, sem na harmoniju iskal, kako, kako ... Tako sem se največ učil. In ko sem prišel v samostan, je bilo enako - poslušal sem glasbo, potem pa premišljeval, kako

bi to zaigral. Sem samouk! Leta sedemintrideset so me nastavili za organista, ko nisem še skoraj nič znal. Ko sem prišel sem, sem rekel našim patrom, da bi se rad malo izpopolnil, da bi šel študirat. Pa mi niso dovolili. Potem pa sem šel petinpetdesetega leta k p. Francetu Ačku na Vič, saj na Sveto Goro pozimi ni bilo romarjev in so me tistih nekaj mesecev lahko pogrešali. V dveh mesecih sem moral predelati vso harmonijo - seveda zgolj teoretično, za prakso je bilo premalo časa. Ta predmet je na šolah trajal dve, tri leta, jaz pa sem imel samo dva meseca! In o kontrapunktu sem izvedel ravno toliko, da vem, kaj sploh je. To je vsa moja glasbena izobrazba! Ta glasba je zahtevala ogromno časa. Bil sem v Ljubljani, pa nisem imel časa hoditi po mestu – vedno samo glasba. Veselilo me je, bil sem tako navdušen, da mi je p. Ačko rekel, da bi lahko šel na konzervatorij. A moral sem vse pustiti in se spet vrniti na Sveto Goro. Ker se nisem imel časa ukvarjati z glasbo in orglami, sem pogosto mislil: Ko bom star in ne bom mogel več delati, bom pa lahko orglal! Pa sem se uštel - z leti, ko peša telo, peša tudi razum. Če ponoči mislim na glasbo, ne morem spati. Ko pre-mišljam o glasbi, vidim in slišim, kako bi zvenelo. Mnogi so me hvalili, da odlično igram, jaz pa sem mislil, da se norčujejo iz mene. Proglasili so

me celo za najboljšega organista. Kako je to čudno! Sedaj tudi sam vidim, da je res, kar pravijo - več ko znaš, bolj spoznaš, da nič ne znaš. Človek se tako zave svoje ničevosti.

Biti organist na takem romarskem kraju, kjer ljudje pridejo in gredo, je precej nebvaležno početje. Ni ne stalnih pevcev, ne zbora ...

Ravno tega mi manjka! Če bi imel zbor, bi se ob njem tudi sam veliko naučil. Od kod pa naj bi dobil zbor na Sveti Gori?

Kaj pa verske popevke? Med mladino so se "prijele". Kaj menite?

Sem proti njim. Vse te popevke so tuje, nobena ni slovenska in slovensko sploh ne znamo več peti. Čeprav prevedejo besedilo, je melodija še vedno popolnoma tuja, nima v sebi nič slovenskega. Ljudsko petje v cerkvah pa propada! Popevke so muha enodnevnica. Ko so jih začeli uvajati, so bili škofje proti. To je posvetna glasba!

Kaj pa romarji? Dolgo ste tu - romarji so se najbrž precej spremenili, odkar ste tukaj. So postali bolj pobožni, so morda bolj površni?

Ne bi mogel reči, da so se bistveno spremenili. Spreminjajo se, kakor se čas spreminja. Napredujejo s časom.

Hvala Vam za pogovor.

Jernej Kurinčič

Svetogorski Materi

*Mati naša svetogorska,
Mati angelskih lepot,
k tebi hrepeni v višine
naš ubogi, revni rod.*

*Z Božjim detetom v naročju,
blizu sonca, blizu zvezd,
bivaš ti, Nebeška Mati,
da odjemplješ nam bolešt.*

*K tebi, Mati s Svete Gore,
dvigajo se nam roke:
milosti z višave trosi
v našo bedo in gorje!*

Ljubka Šorli, 1939

Prejeli smo

Spoštovani bralci!

Resnično smo veseli, ker nam nekateri že kar redno pišete. Vaša pisma so dobrodošla in jih bomo z veseljem usaj deloma objavili, prav tako literarne prispevke. Pišite in nas vse obogatite s svojo izkušnjo, idejo!

Spoštovani!

Pošiljam vam članek iz revije *Slovenska vojska* o udeležbi častnikov naše vojske na romanju v Lurd. V junijski številki Svetogorske Kraljice ste objavili, da se je letos romanja udeležila hrvaška vojska in se sprašujete, kdaj se ga bo udeležila tudi slovenska. Kot vidite, se je romanja slovenska vojska udeležila že letos. To se bo dogajalo tudi v prihodnje. Lep pozdrav!

Najlepše se Vam zabvaljujemo za Vaš trud!

Ga. Ana Ličen nam je pisala iz Argentine in nam poslala nekaj fotografij kopije svetogorske podobe, ki smo jo pred kratkim blagoslovili.

Gospe Ani Ličen se iskreno zabvaljujemo.

Uredništvo

Pisal nam je tudi naš dolgoletni sodelavec g. Viktor Levovnik in nam poslal dve svoji pesmi. Eno izmed njiju objavljamo.

***Pozdrav Svetogorski
Kraljici***

Sprejmi, o Marija, prošnje moje,
prošnje moje iz srca,
le poglej v duše nam globine,
Tebe ljubi naša duša vsa!

Veš, Marija, vsi zgubljeni smo
otroci,
Ti privedi nas na pravo pot.
Kličemo ti vzdihujoče -
Reši nas okov in zmot!

Viktor Levovnik

***V spomin prijatelju
Svetogorske Kraljice***

Matjažu Grudnu iz Grgarja, ki je
tragično preminil junija 1998

So trenutki - redki, lepi,
ko od vseh stvari na sveti
le še mir ostane mi.

Ko sem sam in temno je,
ko neznansko mi lepo je,
drobna lučka mi gori.

Ko zavem se, da le nič sem,
in ko čutim -
droben prah sem,
manjšega na svetu ni.

In začutim - to je sreča,
da je lučka v meni večna
in za vse ljudi gori!

Neznanec

Iz svetogorske zgodovine

Peč, Sovodnje in Vojščica

V Marijanskem muzeju na Sveti Gori pri Gorici je med mnogimi slikami, svetinjcami, fotografijami in drugimi zgodovinskimi predmeti razstavljena tudi fotografija srednjeveške listine. Zraven je pojasnilo: *Pogodba o travniku, 27. oktobra 1466 v Gorici*. To kratko pojasnilo je zdaj treba v *Svetogorski Kraljici* spopolniti.

Ta listina je svetogorska, čeprav ni v njej o Sveti Gori nič napisanega. Svetogorski frančiškani so jo dobili po vsej verjetnosti od solkanskega župnika, ki je pred njimi že dobrih dvajset let upravljal to božjo pot. Ko pa je prepustil upravo novega svetišča Manjšim bratom sv. Frančiška, sklepamo, da jim je izročil tudi listine o-njem, kolikor jih je pač imel.

Frančiškani so potem te listine na Sveti Gori skrbno ohranjali. V 18. stoletju so jih na zahtevo svojih višjih predstojnikov poslali v Ljubljano v Frančiškanski provincialni arhiv. Tam so bile pŕfav gotovo bolj varne kot na Sveti Gori, kjer je bila še v istem stoletju pod Jožefom II. božja pot prepovedana in so od cerkve ostali goli zidovi, od samostana pa samo majhen del za stanovanje novega lastnika, ki je na dražbi svetogorske stavbe kupil. Ko pa je bila božja pot

spet dovoljena, cerkev obnovljena in samostan na novo sezidan, je bilo v prvi svetovni vojni vse tako razdejan, da ni ostal *kamen na kamnu*, kakor se je Jezus izrazil o uničenem jeruzalemskem templju.

Listino je zdaj v Ljubljani razbral dr. Božo Otorepec. Pristrčno se mu zahvaljujem za pomoč. Prevedel pa sem jo iz latinščine takole:

(Gospodovega leta) tisoč štiristo šestinšestdeset, v štirinajsti indikciji, meseca oktobra, sedemindvajsetega dne, sklenjeno v Gorici v moji notarjevi hiši ... v navzočnosti skrbnih mož ... Vogrina iz Sovodenj, Pavla ... (iz vasi) Sveti Lovrenc, Marina, nazvanega Grabec, iz Vojščice, ki so pričé. Tukaj je tudi skrbni Bartolasij Stričec (STRICZITZ) iz Gorice in je zadovoljen dobil in sprejel javno plačilo pet mark manj dva kovanca, kar je bila celotna cena, od skrbnega Gašperja iz Sovodenj s priimkom Mevzelj (MEWSEL). (Bartolasij) se odpove svojemu travniku, katerega je sam in po svoji osebni pravici njemu (Gašperju) prodal.

Travnik je v okolici Peči. Na svojem zgornjem in spodnjem delu meji na travnik Blande, na tretjem delu je

zraven travnika gospoda grofa, njegov travnik je nekoč obdeloval Filipič s Peči, in še na javno pot meji prodani travnik. Možno je, da so kaj drugačne meje navedenega travnika. Proda ga za posedovanje, za last, za prodajanje, za zastavljanje, za odkupovanje (ogroženega) življenja in prostosti, za odločanje in za ravnanje po mili volji. Navedeni Bartolasij obljublja zase in za svoje dediče, da bo to spolnjeval in se za to zaveže z vsem svojim premoženjem, da bo popolnoma veljavno.

Jaz, Luka, sin Andreja Dioni ..., Padovanca iz mesta Melico, bivajoč v Gorici, javni notar po sveti cesarski oblasti, sem zgoraj napisano pogodbo našel brez (overovitvenih) oznak, kot jo je nekoč na kratko zapisal spoštovani Vid Petenawer, notar. To sem od besede do besede, ne da bi kaj dodal ali spustil ali njen pomen spremenil, za razumevanje brez zmot, naprošen in zaželen, natančno povzel in v to javno veljavno obliko uredil. Dodal sem svoj običajni notarski znak in svoje ime za veljavnost navedenih reči.

Listina je postala last svetogorskega upravitelja, ker je verjetno njen lastnik svoj travnik podaril Sveti Gori. Ta je imela korist le, če ga je dala v najem. Za obdelovanje je bil od Svete Gore predaleč.

Pogodba s te listine je seveda že davno brez veljave. Slovenska imena treh vasi, ki jih listina navaja, pa so še živa. Zato sem jih uporabil za naslov tega sestavka. Posebnost listine je, da sta jo pisala dva notarja. Prvi jo je napisal brez overovitve. Drugi jo je potem prepisal in potrdil. Notar Vid Petenawer je izpričan v Gorici leta 1452, Luka, Andrejev sin, pa leta 1456 in seveda tudi z našo listino. Na nekaj mestih je pergament te listine razjeden in tam manjka nekaj besedila, zato je nepopolno. Taka mesta so v prevodu označena s tremi zaporednimi pikami. Pokončni tisk v oklepajih označuje dodatke prevajalca.

Ob fotografiji te listine v Marijanskem muzeju na Sveti Gori nam bo zdaj pogled bolj prodiral v davne čase in bomo zagledali več temeljev, ki utrjujejo naše zdajšnje delovanje.

br. Pavel Krajnik

Poročilo o kanonični vizitaciji goriškega škofa Karla Mihaela Attemsa

Del poročila, ki je objavljen, je bil prebran na slovesnosti ob 240-letnici blagoslovitve stare cerkve v Doberdobo (o tej slovesnosti berete na strani 7). Dokument je resnično zanimiv in priča o tedanji Cerkvi na Slovenskem.

Dne 7. maja 1758 sem jaz, goriški škof, pastir tega ljudstva, po Božji volji in po volji cerkvene in svetne gosposke, služabnik Božji Karel Mihael grof Attems ob 4. uri popoldne na Proseku najprej govoril za ljudstvo v slovenskem jeziku, dal blagoslov z Najsvetejšim in podelil zakrament svete birmе. Nato sem odpotoval iz Proseka.

Ob 6. uri popoldne sem prispel v Sosljan k presvetlemu gospodu Jožefu grofu Thurnu, da bi pri njem prenočil. Tu sem vizitiral javno kapelo, ki je last omenjenega presvetlega gospoda grofa in je posvečena sv. Jožefu. Našel sem vse v redu z lepimi paramenti (mašnimi plašči).

Dne 8. maja 1758 ob 7. uri sem odpotoval iz Sosljana in ob 8. uri daroval mašo v župnijski cerkvi sv. Janeza v Devinu.

Ob 10. uri sem s svojim služabnikom prispel do podružne cerkve sv. Martina v Doberdobo. Cerkev sem posvetil in vzdal v veliki oltar relikvijske

sv. Celestina in drugih mučencev. Cerkev ima dva oltarja. Veliki - privilegirani - sv. Martin in stranski, na desni - listni - strani sv. Urba, s privilegiranim oltarjem za vse petke. (Na njem naj bi se darovala sv. maša v petek). V zvoniku sta dva mala zvona, v zakristiji dva kelih, kupo enega od teh je treba pozlatiti. Spovednica je ena, brez seznama pridržanih grehov in svetih podob.

Ob 11. uri je bilo kosilo na domu doberdobskega ključarja. Predstavil se mi je Anton Jarc. Bil je kasneje izprašan, skupaj z gospodom Gregorijem Grgoletom, in potrdil, da je dohodek te cerkve, te skupnosti zadosten, in sicer v pšenici 66 pezenelov pod deželo Goriško. Ima tudi nekaj njiv pod deželo Kranjsko, od katerih prejema najemnino in dajatve.

Ob 4. uri popoldne sem jaz, škof Karel Mihael grof Attems, odpotoval iz Doberdoba in ob pol šestih prispel v Miren ...

Kot zanimivost naj omenimo, da so stroški, ki so nastali ob tem slavlju, znašali 5 dukatov. Skrbno so jih zabeležili, kar priča, kako so naši predniki vestno skrbeli za cerkveno imetje.

Ambrož Kodelja

Verba volant, scripta manent

Roža Marija

*Na skali roža raste,
roža Marija, rajaska Mati,
roža sedmerih žalosti.*

*Roža Marija, glej zemljico našo,
žalostna pota so romarska,
tibe so pesmi, ki prosijo.*

*Materam našim so križali sine,
materam našim so srca prebodli
z meči sedmerimi.*

*Roža Marija, rajaska Mati,
pomagaj nam v milosti svoji,
roža sedmerih žalosti!*

*Roža Marija solzo potočila,
roža Marija za našo srečo,
roža sedmerih radosti.*

France Bevk

France Bevk, pisatelj, pesnik, dramatik, prevajalec, urednik, bibliograf, publicist in družbeni delavec, je bil rojen 17. septembra 1890 v Zakojci. Ljudsko šolo je obiskoval na Bukovem, leta 1904 pa je šel v Kranj za vajenca. Kasneje je obiskoval učiteljske v Kopru in Gorici in je leta 1913 maturiral. Začel je

poučevati v Orehku in Novakih. 1917 je odšel k vojakom v Galicijo. Dokler je živel na Primorskem, je delal v uredništvih, bil je tudi ravnatelj Narodne knjigarne v Gorici. Zaradi pisateljskega dela so ga med vojnama preganjali in večkrat zaprli. Leta 1943 je odšel v partizane. Med vojno je opravljal različno politično delo, prav

Latinski rek pomeni *Besede odlete, pisanje obstane*

tako prva leta po njej, ko se je vrnil na Primorsko, in kasneje v Ljubljani. Umrl je 17. septembra 1970 v Ljubljani, pokopan pa je na solkanskem pokopališču. Po njem se imenuje knjižnica v Novi Gorici.

France Bevk je znan po proznih delih, kot so: *Kaplan Martin Čederemac*, *Tuja kri*, *Človek proti človeku*,

Vibarnik, *Tolminski punt*, *Lukec in njegov škorec*, *Grivarjevi otroci*, *Pestrna*. Leta 1926 je v zaporu napisal delo *Brat Frančišek*.

Pesem *Roža Marija* je objavil v *Pesmih* leta 1921. Jože Trošt je pesem uglasbil. Objavljena je tudi v knjigi *Na Sveti Gori zvon zvonil*, ki je izšla leta 1992.

Branko Lušina

Spoved na Sveti Gori

V avgustu so domačini prirejali velike procesije na Sveto Goro. Ker pa je trajala hoja skoraj štiri ure, so se nekateri odločili iti z vlakom do Gorice in od tam skozi Solkan in Preval do cerkve. Ker mama ni imela časa, me je vzela na pot soseda in njena sestra. Sosedu je dala mama eno srebrno krono za vlak in hrano. Običajno so hodili domačini k spovedi na božje poti zato, ker niso hoteli domačemu župniku ali kaplanu pripovedovati tistih materialnih in intimnih grehov, ki se pač vsak dan dogajajo med nami. Ko smo prišli žejni in dokaj utrujeni na vrh, smo zavili najprej v cerkev, da bi se udeležili obvezne maše, spovedi in sv. obhajila. V vrsti pred spovednico smo potrpežljivo čakali. Od utrujenosti in vročine sem začel stoje dremati. Sosedina sestra je bila na vrsti pred menoj. Ne vem, ali je imela toliko grehov ali kaj, toda jaz sem medtem zaspal. Pokonci me je držala soseda. Stisnila me je k vratom spovednice, da

bi povedal svoje grehe. V popolnem snu sem zblebetal, da sem jaz ubil sosedovo kuro. Toda soseda, ki me je držala, me je že mahnila po glavi, da je zaropotalo. Spovednik je odprl vratca in pogledal, kaj se dogaja. Soseda me je stisnila k sebi in rekla, da sem zaspal.

Nazaj grede mi je soseda povedala, da mi je greh spovednik odpustil. Toda sosedi je mama le morala dati za kuro še eno srebrno krono. Za kazen so me nagnali spat brez večerje. Tako se je končala moja božja pot na Sveto Goro.

Ciril Stanič, Kanal ob Soči

Večerna molitev

*V zrelost poznega poletja
oljke molijo večerni ave,
galebi klikajo pozdrave
soncu, ki izginja v varnost
morskega zavetja.*

*Preko toplega večera
lega vzdub uvelih trav
in na zabodu ves krvav
oblak naznanja jasnost
jutrišnjega dneva.*

*V mraku se bude škržati,
njihova se pesem plazi
skozi trte in ustavi se na gazi,
po kateri romar gre v svetišče,
kjer ga čaka Mati.*

*Zdaj na kosce zrezan dan,
ki so cefrale ga dolžnosti,
v molku cerkve v preprosti
ga molitvi boče izročiti
Bogu ves predan.*

*Naj on premeri nehanja, začetke,
v katere je v slabosti padal,
v kreposti znova ustal
ob milostni podobi Nje,
ki krbke niti v podobo stke.*

p. Stane Zore

Vaše prošnje, zabvale, darovi

Prošnje

Devica Marija!

Prosim Te za mir, zdravje in ljubezen za vse moje drage in za tiste, ki me ne marajo. Svetogorska Kraljica, vodi nas po poti ljubezni, medsebojnega razumevanja in spoštovanja.

S fantom se Ti zahvaljujema, da nama stojiš vedno ob strani in nama pomagaš. Prosiwa Te, daj nama večno ljubezen in zdravje. Hvala Ti za opravljene izpite in pomagaj mi še pri preostalih. Prosim Te za zdravje za nono Vido, ki Te tako ljubi, in da bi še veliko let ostala z nami. Vodi nas po Tvoji poti!

Tvoja Ingrid in Sebastjan

Marija Mati!

Hvala Ti za sina; obenem pa prosim, pomagaj moji družini pri zdravju in duhovnem miru. Enako tudi sorodnikom.

Saša

Marija!

V šoli bi bila rada uspešna, rada bi imela zares dobre prijatelje in rada bi bila srečna in vesela v svoji družini. Prosim, usliši mi te želje.

Marija!

čepprav nisem vredna Tvojega blagoslova, Te vseeno prosim pomoči, zdravja in ljubezni v moji družini. Prosim Te, odpusti mi za vse gorje, ki sem ga prizadela drugim s svojim ravnanjem.

Draga Mati Božja!

Priporočava se Vam, da nama stojite ob strani v zdravju, sreči v zakonu, predvsem pa pri rojstvu najinega otročka, da bo zdrav, enako vsi ostali.

Branka in Peter

Prosim, pomagaj nam vsem v družini, da bi bili zdravi in srečni. Prosim, poskrbi za najini hčerki, da bi še naprej ostali zdravi in tako pridni, kot sta. Vodi ju še naprej po pravi poti kot doslej in pripomori, da si bosta izbrali življenjska sopotnika, prav tako dobra in poštena, kot sta sami. Prosim Te tudi, poskrbi za zdravje naših staršev, posebno očeta, ki sedaj hudo trpi. Verjamem Vate in v Tvojo pomoč ter moč. Hvala za vse.

Pomagaj mi še naprej. Daj mi dobro zdravje ter pomagaj moji noni.

Mateja.

Sveta Marija!

Prosim Te za ljubezen in skupno zadovoljstvo v naši družini. Hvala!

Sveta Mati Marija Svetogorska!

Prosim, pomagaj mi na težki življenjski poti, saj se mi sedaj zelo hudo godi. Pomagaj, da bom nesrečo s Tvojo pomočjo prenesla in pomagala otrokom na pravo pot, da jo bosta spoznala sedaj, ko odraščata in jo bosta nosila v srcu vse življenje.

Boža

Zabvale

Marija, draga Mati!

Hvala Ti, ker si mi obvarovala sina. Hvala Ti za Tvoje varstvo, za Tvojo ljubezen in za Tvoje vodstvo. Hvala Ti za našo družino, za ljubezen v njej in harmonijo. Hvala Ti za vse čudovite ljudi, ki vstopajo v moje življenje, na začetku tudi na težavne načine. Hvala Ti za zaupanje, ki ga imam Vate in za hvaležnost. Bodi vedno z mano in z vsemi, ki jih imam rada in mi veliko pomenijo. Hvala! Amen!

Hvala, Svetogorska Mati Božja, za srečen porod vnukinje, podari ji mnogo zdravja in sreče v nadaljnjem življenju.

Nono in nona U.

Marija!

Najlepše in toplo se Ti zahvaljujem za vse izpolnjene želje, predvsem v zvezi s hčerko T.

N.

Marija, zahvaljujem se Ti za vse dobro, ki si ga prinesla meni in moji družini. Hvala Ti za zdravje in uspehe.

Matej

Sveta Mati Božja!

Zahvaljujem se Ti za vse milosti, ki si mi jih podelila. Hvala Ti za uslišane prošnje za očeta, ki si ga rešila smrti, hvala Ti, da si naju s sinom rešila hude nesreče, da sva ostala nepoškodovana, hvala Ti za moč in zdravje, ki ga vsak dan daješ moji mami, da lahko prenaša breme življenja vsak dan in vsako noč. Hvala Ti, da sem lahko tu, da lahko molim k

Tebi in Te prosim za pomoč, ko sem v stiski, ko mislim, da sem sam. In vendar si zmeraj ob meni Ti, ki me poslušáš. Hvala.

Svetogorska Marija!

Hvala za podarjeno leto življenja!

Darovi

Svetogorski Kraljici se zahvaljujem za uslišano prošnjo. Dar 100 DEM.

P. Cvetka

Pošiljam dar za Vaše svetišče in Vas lepo pozdravljam.

Majda M. IJ

Gospod Marjan Hrovat iz Gorice se zahvaljuje Svetogorski Kraljici za čudežno ozdravljenje in prilaga dar.

Bog Vam povrni!

Uredništvo

Obisk na Sveti Gori

Od *junija do oktobra* so romarji iz različnih krajev, *ki so po datumih navedeni v preglednici*, bili pri maši, ogledali so si cerkev in Marijanski muzej na Sveti Gori.

Junij

2. Augsburg (Nemčija)
3. Krško
6. Revija Mavrica Ljubljana
7. Koper
8. Nemčija
10. Miklavž pri Ormožu
13. Žalec, Celje, Telekom Ljubljana, Slovenske Konjice, Nedeljski dnevnik Lj., Ankaran
14. Deskle, Dornberk, Vipavski Križ, Lendava
17. Tržaški Slovenci, Kozjansko
21. Kanal, Postojna
22. Idrija
26. Brežice, Ormož, Krško
27. Žiče, Vojsko, Škofijska klasična gimnazija Ljubljana
28. Lokavec
29. Maribor

Julij

2. Gorenja vas
4. Godovič
5. Vrhpolje, Idrija
8. Laško
15. Gornja Radgona
18. Cerčno, Števerjan

August

29. Sv. Tomaž v Slovenskih Goricah, Dramlje, Kamenje, Žiri

September

5. Prihova, Vače
6. Domžale, Nazarje, Zagreb
9. Ormož
16. Okolica Celja
18. Lendava
19. Velike Lašče
20. Tolmin
21. Rogatec
22. Ljubljana
23. Gradišče
26. Šmartno pod Šmarno goro, Logatec, Šentvid v Ljubljani, Češka
27. Ajdovščina in Šturje
28. Slovenske Konjice

Oktober

3. Makole
4. Podnanos - Šembid
9. Rogaška Slatina, Portorož
10. Horjul
14. Kamnik

Sporočila

Redne maše na Sveti Gori

nedelja ali praznik: ob 8.00, 10.00, 11.30, 16.00
delavnik: ob 7.00 (v samostanski kapeli - pozvonite na vratih)
in 16.00 (od 1. maja do 1. novembra)

Spovedovanje

nedelja ali praznik: 7.30 - 12.00 in 15.00 - 18.00
delavnik: pred, med in po vsaki maši
Če spovednika ni, prosimo, pozvonite pri samostanskih vratih.

Marijanski muzej

sobota, nedelja: 9.00 - 12.00 in 15.00 - 18.00

Romarjem

Spoštovani!

Samostanski bratje smo naduše veseli Vašega obiska in z veseljem smo Vam na razpolago za spoved, razlago, tudi samo za dubovni pogovor, in to v prodajalni, muzeju ali pri samostanskih vratih. Radi bi Vam dali kar največ, vendar si moramo tudi mi nabrati dubovnih in telesnih moči. Prosim vas, da nas med molitvijo in obroki ne kličete po telefonu ali zvonite pri vratih samostana od:

6.30 - 7.30
12.00 - 14.00
18.00 - 20.00

Za vašo uvidevnost že vnaprej hvala!

Naš natečaj

Dragi bralci!

Slovenci smo na samosvoj način Marijin narod. Naši predniki so se nanjo obračali v molitvi, ji pozidali mnoge cerkve, o njej pa je nastala tudi marsikatera prelepa pesem, pripoved, legenda; o Mariji, njenih milostih in pomoči so pisali tudi največji slovenski pisatelji. Še vedno Marija navdihuje mnoge ustvarjalce. Zato smo se odločili razpisati **natečaj za najboljše stvaritve**, ki jih bomo potem objavili v *Svetogorski Kraljici*. Prispevek naj bi govoril o Mariji, vašem izkustvu z romanja, romarstvu, pobožnosti, Sveti Gori, lahko pa se domislite še kake podobne teme. Prispevek naj obsega približno eno tipkano stran. Komisijo za ocenjevanje prispevkov sestavlja uredništvo Svetogorske Kraljice. Prispevke pošljite na naslov: *Frančiškanski samostan Sveta Gora, Skalniška 17, 5250 Solkan*, s pripisom *Za natečaj*. Vsem sodelujočim že vnaprej hvala in pogumno na delo!

Opravičilo

Spoštovani bralci!

V zadnji, junijski številki Svetogorske Kraljice nam jo je tiskarski škrat nekajkrat krepko zagodel. Med drugim smo izpustili, da je besedilo *Pozdravljena Kraljica* skladatelja Vinka Vodopivca napisala ga. Marija Šušmelj. Opravičujemo se vam za nesrečne napake in obljublamo, da se bomo v prihodnje poboljšali. Poiskali smo lektorja.

Uredništvo

Iz vsebine

Beseda urednika	3
Sporočilo Svetogorske Kraljice	5
<i>Poročila</i>	6
Redovna preobleka na Sveti Gori	6
Pod varstvom Svetogorske Kraljice - proslava v Doberdolu ob 240-letnici posvetitve cerkve	7
Razstava Evgena Guština na Sveti Gori	8
Frančiškova molitev	10
Pogovor z organistom Rudolfom Rudežem	11
Svetogorski Materi, Ljubka Šorli	15
<i>Prejeli smo</i>	16
Slovenska vojska v Lurdu	16
Kopija svetogorske podobe v Argentini	16
Pozdrav Svetogorski Kraljici	17
V spomin prijatelju Svetogorske Kraljice	17
<i>Iz svetogorske zgodovine</i>	18
Peč, Sovodnje in Vojščica	18
Poročilo o kanonični vizitaciji goriškega škofa K. M. Attemsa	20
<i>Verba volant, scripta manent</i>	21
Roža Marija, France Bevk	21
O Francetu Bevku	21
Spoved na Sveti Gori	22
Večerna molitev	23
<i>Vaše prošnje, zabvale, darovi</i>	24
Obisk na Sveti Gori	26
<i>Sporočila</i>	27
Redne maše na Sveti Gori	27
Romarjem	27
Naš natečaj	28
Opravičilo	28

Svetogorska Kraljica

Glasilo prijateljev Svete Gore, izhaja priložnostno
 Izdaja: Frančiškanski samostan Sveta Gora
 5250 Solkan, 065/22-074, zanj p. Pashal Gorjup
 Urednik: Jernej Kurinčič
 Oblikovanje: Pavel Medvešček
 Tisk: Studio graph

Izhaja v 6000 izvodih.
 Rokopisov in slik ne vračamo.
 Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-174/95 šteje Svetogorska
 Kraljica med proizvode, za katere se plačuje 5% davka od
 prometa proizvodov.
 Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Mati srečanj

Marija, Mati poti,
ki si v službi Boga in ljudi
pogosto stopala na odgovorna pota,
na dolga in negotova pota - nauči me umetnosti srečevanja.
Naj bo sredi vročih dni ali sredi prašnih poti,
v hrupu železniških postaj ali na krovu ladje;
ob srečanju z neznanimi ljudmi
v hotelu ali prenočišču, ki sem ga slučajno našel,
ko sem potoval kot avtoštopar;
ob srečanjih, ki me oplemenitijo,
in ob srečanjih, ki me osiromašijo,
ter morda pustijo posledice,
ki ovirajo pravilno usmeritev mojega življenja.

Pomagaj mi, da bom prijazen, toda previden,
da bom srce vedno nosil na dlani,
hkrati pa ga čvrsto stiskal v rokah!
Naj bo na mojih ustnicah smehljaj,
ki podre vsako steno nezaupanja,
in dobra beseda, ki vliva pogum.
Srečanje z mano naj nikomur ne škoduje,
ampak naj mu prinese čimveč veselja.
Daj mi tudi dovolj odločnosti,
da bom v spominu ohranil samo tista srečanja,
ki me čistijo sebičnosti in me dvigajo.
In kako bi si mogel
bolje zagotoviti uspešne počitnice,
če ne s pogostim srečanjem
s tvojim Sinom v svetem obhajilu
in s tem, da vsak dan pridem k Tebi
z otroško zaupno molitvijo?!

Ferdinand Lelotte

(iz *Prošnja za pravo besedo*, Ognjišče, Koper 1995)

KRALJICA SVETOGORSKA,
PROSI ZA NAS!

